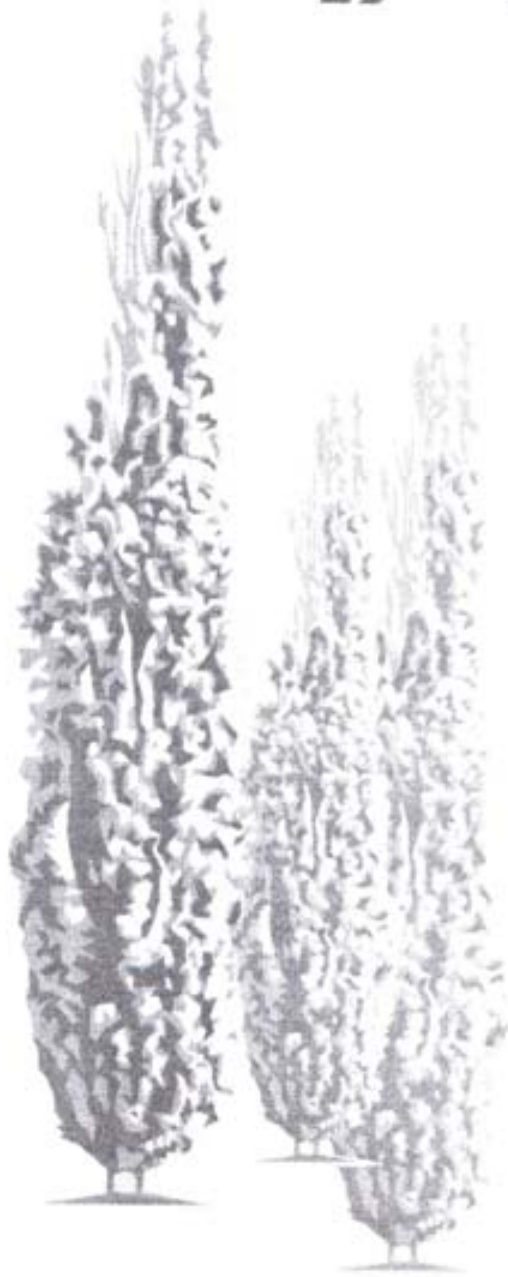

גבעות

גבעת חיים מאוחד

עלון פנימי ס'ג/14 ב' באדר ב' תשס"ג 6 במרס 2003

אנו משתתפים בצער
עם אלון שפיצר
במות אביו

לחברים שלום,

עם התחזקות הגשמים אני שמחה לראות שאנו לא נסחפים בשיטפון, אלא מתחילים להנות מהפריחה שהם מביאים.

ראשית, חוב מהעלון הקודם: בתום לב נשמטה פעילותן המבורכת של ועדת ביקורת וועדת רכב. אז שוב, תודה על תרומתכן ונכונותכן.

ומעניין לעניין באותו עניין: בחלק מן הוועדות הודיעו חברים על סיום פעילותם. אני מודה לכולם על נשיאתם בעול בתקופה לא קלה זו ומזמינה חברים לאיש את המקומות הפנויים ולהיות שותפים לעשייה חדשה בחברתנו המשתנה.

הנהלת הקהילה עוסקת במרץ ביישום המבנה הארגוני עליו הוחלט בעבר. מתקיימים מפגשים בהנהלה עצמה ועם הוועדות והגופים השונים. המטרה היא אחת: יישום מבנה ארגוני פשוט, נוח, הפועל על-פי סדרי עבודה ברורים לחבר ולהנהלה כאחד. המון תודה לאותם חברים שמעירים, מאירים ותורמים מניסיונם ועושים זאת בצורה חברית ועניינית.

1. איחוד כל-בו ומרכולית.

זה זמן רב ידוע לכולנו הצורך באיחוד הכל-בו והמרכולית. המחסום העיקרי למימוש האיחוד היה כספי. עתה, לאחר השינוי ישנם רווחים לכל-בו ולמרכולית, שבעזרתם ניתן לבצע את האיחוד.

בישיבת הנהלת הקהילה שהתקיימה עם העובדים בכל-בו ובמרכולית הוחלט לבחון הצעות נוספות למיקום ה"כלבולית" החדשה.

הפרמטרים העיקריים שנלקחו בחשבון הם נגישות וגודל: מיקום מרכזי בקיבוץ וחלל רחב של החנות עצמה, שיאפשר הגדלת מגוון מוצרים ותנועת קונים נוחה.

הצוות שיגבש את ההצעות ישתדל שההצעה הסופית תענה על מקסימום צרכים.

כמו-כן הוצבה "תיבת הצעות ובקשות", כדי שתהיה אפשרות להענות לצורכי הציבור וסוכם על פתיחת הכל-בו והמרכולית בשעות נוספות במהלך היום, לנוחיות מרבית של הצרכנים - חברים ותושבים.

2. **חדר אוכל בשיטת הקפיטריה.**
לאחר שהצלחנו, בעקבות השינוי ליצור איזון בין ההוצאות לבין ההכנסות של חדר האוכל, ולהגיע לעודף הכנסות, אנו יכולים בשעה טובה לפתוח את הקפיטריה.
בימים אלה מתחילה הקפיטריה לפעול. הדבר נעשה לאור פניות של חברים ובעזרת חברים שתרמו מכשרונם וממרחם ללימוד ויישום הנושא. בהמשך יבוצעו שינויים נוספים, לנוחיות הסועדים.

אני מזמינה את החברים שוויתרו על המפגש בחדר האוכל לשוב ולנסות את השיטה החדשה ולהציע הצעות נוספות לשיפור השירות.

3. **פורים**
רוח ההתנדבות לא עזבה אותנו ובימים אלה ממש קורמת מסיבת פורים עור וגידים. חבורת צעירים נמרצת בניצוחו של טל בירן שוקדת על המלאכה. כל המעוניין מוזמן לתרום ממרצו ומכשרונו.

"תן כתף, אל תעצום את העיניים".

ולסיום, עוד כמה מילים על שינוי:

רמונט בראש

אם תחבונן אצלך
בקופסא הפרטית שלך
ותמצא

שהכל אתה יודע,

שהכל ברור ונגלה,

כל ההסברים בנמצא

ולכל שאלה יש לך תשובה,

דע שאתה בבעיה,

כי הקופסא סגורה והמכסה הדוק,

ובמקום סגור אין שיפוץ

ואין חידוש

הישן קופא

ובקיפאון אין צמיחה

ובשינוי יש שמש מנביטה

ובחידוש גדילה.

אז צא והתקן פתחים בקופסא,

אחד מלמעלה שייכנס קצת האור,

ואחד מלמטה, שיוכל לעבור.

איריס אופיר

הנהלת הקהילה/ועד האגודה
ישיבה מס' 5 19.2.03

נוכחים: משה מרום, איריס אופיר, ראובן ליכטנר, הלל שחטל, אסנת וולף, תקוה פומרנץ, אלון שפיצר

חסרים: שגית לוסיטיג, טלי מרום, יורם גור
יו"ר הישיבה: משה מרום
משקיפה: חגית גורן

1. אישור פרוטוקול ישיבה מס' 4
מתאריך 29.1.03

2. פגישה עם צוות הנוי - נוכחים:
מנחם גיל, יניב נהרי, נסים בר נוף,
יורם בן משה, סווארופ.

בדיון הועלו שני נושאים

1. אי-עמידה של ענף הנוי בתקציב שאושר לו באסיפה לשנת 2002
2. הורדת שכר העובדים לשכר מינימום בדצמבר 2002 ובינואר 2003 עקב אי-עמידת ענף הנוי בתקציב.

הוחלט:

1. הנוי יכין תקציב חודשי על-פי תקציב הקהילה לשנת 2003.

1. מתקציב זה יופרש הסכום להחזר שכר העבודה לחודש דצמבר שקו"ז. התקציב החודשי יוכן עם איילת.
2. נושא שינויים בשכר עבודה של החברים יידון במסגרת דיון של הנהלת הקהילה ומשאבי אנוש.
3. איחוד כל-בו ומרכולית - נוכחים:
מקסין אלתר, רבקה הרטוויץ, אורי אשכנזי, ישראלה. כולם בעד איחוד הכל-בו עם המרכולית, השאלה, מתי ואיפה.

הוחלט:

1. הכל-בו והמרכולית ייפתחו לשעות נוספות.
2. הנהלת הקהילה ממליצה על איחוד הכל-בו והמרכולית.
3. יוצגו שלוש אלטרנטיבות לאיחוד הכל-בו והמרכולית, בשיתוף עם נציג של הכל-בו ושל המרכולית. באחריות איילת להגיש הצעות תוך שבועיים.

רשמה: איריס אופיר - מנהלת קהילה

ועדת רכב ישיבה מס' 1
12.2.03

נוכחים: משה בניק, איילת מוזס, אורי מור, צמרת, אלון שפיצר, גיורא וינר

1. מתן רכב לבנים לאחר הוצאת רשיון. מוזמנים: טלי מרום ואורון דרך הוחלט לקבל את הצעת ועדת חינוך (מצ"ב)

2. צי הרכב בקהילה

בשנת 2003 נמכרו שלושה כלי רכב - טויוטה ושני סיריון.

בשנת 2002 נמכרו שני דיהטסו ונקנו שני סוברו
 עד סוף שנת 2003 לא תשונה מצבת הרכב וייבחנו הצעדים.
 תיבדק כדאיות החלפת טויוטה מיניבוס 86-575-03 וקנייה בליסינג של רכב
 חלופי לחברת ההסעות.
 86-803-27 יועבר לשימוש הקהילה.

3. כלי רכב לחברת ההסעות
 רכבי חברת ההסעות יועמדו למשך כל היממה לשרות חברת ההסעות, כולל
 שישי-שבת.

4. כביש חוצה ישראל
 הקיבוץ ירכוש את התווים לכלי הרכב שבשרות החברים. החבר יישא בעלות
 הנסיעה בכביש.

רשם אלון שפיצר

הסכם שימוש ברכב הקיבוץ על-ידי בני הנעורים

- א. זכאות לנהוג ברכב הקיבוץ
 כל נערה אשר קבלו רשיון נהיגה כחוק מטעם מדינת ישראל, והם בן/בת של
 חברת קיבוץ גבעת חיים מאוחד זכאים לנהוג ברכב הקיבוץ.
- ב. כלי רכב בהם יוכלו בני הנעורים לנהוג
 רכבי הקיבוץ בהם יוכלו בני הנעורים לנהוג ייקבעו על-ידי סדרן הרכב באישור
 ועדת רכב ויפורסמו בפומבי לבני הנעורים ולהוריהם.
- ג. אופן הזמנת הרכבים על-ידי בני הנעורים
 - בני הנעורים יוכלו להזמין רכב באמצעות הזמנה מראש לסדרן הרכב, ו/או על-ידי
 הזמנת רכב לאותו היום במחשב החל מהשעה 19:00 בלבד בכל יום.
 - הזמנת הרכב במחשב תיעשה באמצעות החוכמולוג האישי של הנערה בלבד.
- ד. התחייבות בני הנעורים והוריהם
 - הנערה יחתמו על הצהרת התחייבות מול הקיבוץ (כמקובל כיום - ראה נוסח
 ההצהרה בנספח) לשימוש נאות ברכבי הקיבוץ על-פי חוקי מדינת ישראל,
 ולהשתתפות עצמית בתיקון נזקים במידה וייגרם נזק לרכב בזמן שנהגו בו, כמקובל
 בתקנות הקיבוץ.
 - הורים יהיו ערבים לתשלום ההשתתפות העצמית במידה וייגרם נזק לרכב בזמן
 שנהגו בו הנערה.
 - בכל מקרה אחראים ההורים לפעולותיהם של בני הנעורים ולעמידתם בתקנות
 הנהיגה והשימוש ברכב על-פי חוקי מדינת ישראל ועל-פי תקנות הקיבוץ.
- ה. חריגה בנהיגה מחוקי מדינת ישראל
 - חרוג הנערה בעת נהיגתם ברכב מחוקי מדינת ישראל או מתקנות הקיבוץ לשימוש
 ברכב, רשאי סדרן הרכב על-פי שיקול דעתו להשעות את הנערה מלנהוג ברכב
 הקיבוץ.
 - מודגש בזאת, כי מהירות הנסיעה נרשמת בחוכמולוג הנהג.

עמידה ביעדים ויישום החלטות

ראיון עם איילת מוזס

מרשים ביותר, האופן בו הצגת את תוכנית הקהילה לשנה הנוכחית. מרשימה במיוחד היכרותך את הפרטים ושליטתך בחומר, ארבעה חודשים בלבד לאחר כניסתך לתפקיד. ספרי על ניסיונך בקיבוץ גנוסר ועל ניסיונות קודמים.

בקורות החיים שלי קיבלתם מידע לגבי ניסיוני ממקומות אחרים. קצת לגבי עבודתי בגנוסר (עובדת שם כבר 3 שנים) - תפקידי מוגדר כגזברית קהילה ותאגידים.

הגעתי לגנוסר שנה וחצי אחרי השינוי, המודל היה על סף קריסה. הם היו לקוח מוגבל בבנקים, היו נגדם תביעות משפטיות ועיקולים שבוצעו על חשבונות הבנק. ההפרטה ברובה עברה רק בצד של התשלום לחברים ולא בוצעה במקביל התייעלות בענפי הקהילה.

כיום, הקהילה בגנוסר מאוזנת לחלוטין וחל שינוי משמעותי במערכת היחסים של הקיבוץ עם הבנקים, ארגוני הקניות והספקים. החשוב מכל הוא שלחברים חזר האמון במערכת.

נחזור אלינו: למרות שחוברת תוכנית/תקציב הקהילה לשנת 2003 מונחת לפנינו, לא כולנו מצליחים לפענח אותה. נשמח אם תאירי את עינינו, לפחות בנקודות הבאות: כמה חברים (פנסיונרים ואחרים) מתקיימים על-חשבון חבריהם, כלומר, מקבלים את בסיס החישוב/רשת ביטחון, (השלמה ל-3000 או ל-3250 ש"ח) ומהו הסכום הכולל שהקהילה מוציאה בסעיף זה?

מה הם המקורות לכך, האם המס הפרוגרסיבי שמשלמים בעלי המשכורות הגבוהות? השכרת הדירות? או תקבולים אחרים?

את תוכנית 2003 היה קשה להכין, כי לא היו כמעט נתונים להשוואה (היו נתונים על חודשיים בלבד, ספטמבר אוקטובר, עם מגמות לחודשים שלאחר מכן), זה אינו מספיק להכנת תוכנית שנתית. אני אישית מאמינה שהביצוע יהיה עוד יותר טוב מהתוכנית, וזה בקטע של התייעלות.

מבחינת ההכנסות, אנחנו מפרידים עכשיו בין חברים לבין קהילה, כי צריך להבין, שהכנסה של חלק מהחברים היא למעשה הוצאה של הקהילה. מדובר בסכום שנצבר מהמס הפרוגרסיבי. גובה הסכום נגזר מגובה המס המוטל על החברים. בזה אין לנו שליטה, אנחנו יכולים רק להתייעל בהוצאות ולהתאים אותן לגובה ההכנסות מהמסים ומהנכסים (למשל, השכרת דירות ומבנים).

לאחר התייעלות בהוצאות, נצטרך להגדיל את הכנסות הקהילה, במטרה להקטין את המס מהחברים, ואני אשמח לכל יוזמה של חברים בעניין זה.

ענפים שבהגדרתם הם אינם מקבלי מס (כלומר, אינם ממומנים על-ידי המס הפרוגרסיבי) ומתקיימים מתשלומי הלקוחות - החברים - חייבים להיות מאוזנים וההשקעות בהם יכולות לבוא רק מתוך העודפים שהם עצמם ישאירו.

יש לנו מרכזי עלות, אלה חשבונות שהקהילה משלמת ואמורה לחייב את המשתמשים - אנרגיה, ארנונה ועוד. המטרה, שכל הוצאה תיוחס למשתמשים.

לגבי הענפים צורכני המס הגדולים - בריאות לסעיפיה וחינוך - אתם החלטתם שאתם רוצים לשמר אותם ברמה מסוימת, ולכן ייעדתם להם את המס הפרוגרסיבי. גם ענפים אלה, למרות שהם מתאזנים ממקור המס יעברו בהדרגה

שינוי והתייעלות, על-מנת שנוכל להקטין את השימוש במס. כוונתי בכל רבעון להציג לציבור את החוברת ולהראות תוכנית מול ביצוע.

לשאלתך, מספר נתונים: פנסיונרים הזכאים "להשלמה על-פי בסיס החישוב" - 55 חברים, עלות לקהילה כ-40,000 ש"ח לחודש. אבטחת הכנסה - כ-17 חברים, עלות לקהילה כ-17,000 ש"ח לחודש (ממוצע מחמשת החודשים הראשונים של השינוי).

האם, לפי הצפי שלך, לקהילת גבעת חיים יש עמידות מספקת? האם היא מסוגלת להתקיים במתכונת הזאת לאורך ימים?

למרות ההפחדות שהפחידו אותי טרם בואי, מצאתי כאן קהילה נהדרת. אין לי מילים לתאר את שיתוף הפעולה ואת היכולת שמגלים האנשים בשטח - דרג הביניים-מנהלי הפעילויות, שהם פשוט אחד אחד אנשים שחשוב להם הבית שלהם וחשוב להם השירות שהם נותנים - ולא רק התמורה שהם מקבלים. בזכות אלה אנחנו יכולים להביא את הקהילה בזמן מאוד קצר להישגים מאוד יפים. עם קצת הדרכה נכונה, הנחיה ותשומת לב אפשר לפתור דברים שקודם נראו כמו לחצות את הנילוס בלילה....!

המודל יתקיים! ואפילו הקהילה לקחה על עצמה לשלם חובות, שזה נדיר בקיבוצים.

אפילו כעת, כשאת כבר עמוק בתוך התפקיד בגבעת חיים, עדיין לא ברור לחלק מהחברים, מהי הגדרת תפקידך, מהם תחומי הפעילות שלך ומה גבולות האחריות - האם את מנהלת הקהילה של גבעת חיים מאוחד? האם גזברית הקהילה? בכמה נושאים התקבל הרושם שתפקידך לשמש מכשיר להנחתת גזירות, צינור להעברת בשורות פיטורין וצמצומים, פונקציה בלתי נעימה שאיש אינו שש למלא, אלא תמורת שכר הולם - מה תגובתך?

הסמכות שניתנה לי היא בהגדרת היעדים של חברי הקיבוץ, וכשתוכנית 2003 תאושר בקלפי, מבחינתי, ביצוע התוכנית היא הגדרת התפקיד. עם הדברים הקשים אני אוהבת להתמודד מייד, לא לדחות. משום כך יש דברים שנראים אגרסיביים, או פזיזים. אין לי בעיה להתנצל או להודות בטעויות שאני עושה. חשוב לי מאוד לא להשאיר נושא או חבר ללא מענה מייד. כשראיתי לראשונה את החוברת הירוקה שלכם, עם התקציבים המאוזנים כביכול... היה ברור שנדרשת הרבה עבודה כדי ליישם זאת. זה לא קורה מעצמו. אם ענף לא שולט בהוצאותיו, צריך להגביל אותו, הכל לפי התקציב שאושר. ויחד עם זה, אני מוכנה תמיד לעזור, ולבחון דברים. למשל, ישבתי עם חברים שקודם סגרת את התקציבים שלהם והראיתי להם איך לנהל את תקציביהם. פיטורים נעשו עם מנהלי ענפים, עם הממונים הישירים, ובתיאום עם משאבי אנוש. אני מתייחסת לתפקידי כאל מכשיר לעמידה ביעדים וליישום החלטות. פה אני רוצה להודות למנהלי הפעילות בקהילה, על תרומתם להצלחת המודל.

כמנהלת-קהילה עסקית, את אמורה לפתח את נכסי הקהילה ולהפוך את ענפי השירות - חדר-אוכל, מכבסה, נוי ואחרים - לעסקים עצמאיים ורווחיים - כך גם הצגת את עצמך לציבור טרם בחירתך. כיצד זה אמור לקרות?

כפי שכבר אמרתי קודם, לאחר ההתייעלות בהוצאות, נצטרך להגדיל את הכנסות הקהילה, במטרה להקטין את המס מהחברים. הכוונה שלי לגשת לנושאים אלה בשלב הבא, ואני אשמח לכל יוזמה של חברים בעניין זה. יש לזכור שאנו איננו חיים בבועה מנותקת מהמציאות הכלכלית בארץ. אני תקווה שהמצב הכלכלי בארץ ישתפר ואתו ישתפר המצב הכלכלי בגבעת חיים מאוחד.

שאלה ורשמה - דינה רמגי

שרה שרון ז"ל

אמא יקרה שלי
הלילה בבית החולים דמם פתיל חיך.
השעות האחרונות עברו בשקט, כפי שהיית בחיך - שקטה ומשתדלת לא
להכביד על אנשים אחרים.
נולדת בפולין, למשפחה מאוד ציונית. בבית המשפחה היו נפגשים אנשי "פועלי
ציון שמאל".

עלית לארץ עם המשפחה בהיותך בת 16, ונכנסת מייד לבית ספר תיכון. בתחילה לא
רצית לדבר עברית, עד שהשפה תהיה מושלמת בפיך. רק אחרי חודשים התחלת לדבר,
עברית מושלמת. את תעודת הבגרות סיימת בהצטיינות, וכך תמיד, בכל לימודיך ומעשיך,
דאגת שהכל יהיה מושלם.
בנעוריך היית חניכה בתנועת נוער, והגרעין שלך התכוונן לצאת להתיישבות בקיבוץ מעוז
חיים.

יצאת לעבוד בפלוגת העבודה בסדום, שם היו התנאים קשים והעבודה מפרכת. בסדום
פגשת את אבא חנן ואתו הגעת לגבעת חיים.
בקיבוץ עבדת כמה שנים עם ילדים, ואחר-כך יצאת לאורנים ללמוד הוראה.
במשך שנים היית מורה ואחר-כך גם מנהלת בית הספר.
אחרי שנים של הוראה עברת לעבוד בספרייה ושם עבדת כמעט עד יומך האחרון.
בספרייה אהבת לעבוד ונהנית מאוד ונוצר קשר הדוק עם הצוות. בשנתיים האחרונות
אהבת לבוא לספרייה והצוות שעבד אתך תמך מאוד ועזר לך.
לנו, הילדים תמיד דאגת מאוד. רצית תמיד שנתקדם ונצליח. בכל שיחה תמיד התעניינת
במצבנו ובבריאותנו ולך עצמך לא רצית שנדאג כלל. כאשר נולדו לנו הילדים, דאגת מאוד
לשלומם ולבריאותם.

כאשר נכדיך הגיעו לגיל בית הספר את כבר עבדת בספרייה. כל נכד, כאשר כתב עבודה
לבית הספר, את תמיד אספת עבורו חומר ודאגת לעזור לו. רצית שנכדיך יהיו הטובים
והמצטיינים מכולם.
את עצמך אהבת טיולים ונופים והצטרפת לכל טיול של הקיבוץ, גם בגיל מאוד מתקדם.
גם בח"ל טיילת במקומות רבים ותמיד חזרת מתפעלת ומתפעמת, והאלבומים עם
התמונות מספרים הכל.
בשנה האחרונה, כאשר היה לך קשה להישאר בבית עברת למרכז הבריאות - לבית שקמה.
הצוות בבית שקמה טיפל בך באופן יוצא מן הכלל ואנחנו הרגשנו שאת בידיים טובות
ונאמנות.
אנחנו מודים לכולם על כל העזרה והתמיכה שנתנו לך.

אנחנו נפרדים ממך, אמא, בכאב רב ואנחנו בטוחים שמקומך שמור לך בגן העדן.

אסנת

לסבתא שלי

לסבתא שלי האוהבת והדואגת, שתמיד קיבלת את פנינו בשמחה, כשבאנו לגבעת
חיים בשבתות של קיץ, לטיול בפינת החי ומשחקים של כדור על הדשא, או
בימים של חורף, להתכרבלות מול התנור והטלוויזיה. תמיד כשהיתה לי עבודה
להכין לבית הספר, את היית הראשונה שידעת, ותמיד עזרת לי באיסוף החומר
ובעצות חכמות.

אני זוכרת את הפעמים ששמרת עלי ועל ליאת, כשאמא היתה בחו"ל, ותמיד
דאגת שהכל יהיה בסדר, וכיבית את הטלוויזיה כשהיו בה חדשות רעות.
אני מקווה שהלכת מאתנו בשלווה ושאת נחה לך עכשיו בשקט.
אני אוהבת אותך ומתגעגעת אליך מאוד מאוד.

חמוטל

לזכרה של שרה

שנים רבות היתה שרה שותפה לעשייה החינוכית. אנו זוכרים אותה עוד מהיותה מורה להיסטוריה, כאשר ידעה להעמיד לנגד עינינו בצורה חיה את העבר ההיסטורי ותיבלה את השיעורים באנקדוטות כדי לחבר אותנו ולהחיות תקופה כל-כך רחוקה. לימים נבחרה להיות מנהלת בית הספר המקומי, וגם אז כל מעייניה היו מוקדשים לקידום החינוך ולהבאתו לראש סדר העדיפויות הקיבוצי. דרכנו נפגשו בספרייה, כאשר הצטרפנו כמורות וכעובדות לבית הספר. אז הכרנו בשרה פן נוסף, הפעם כחברה לצוות. במסירות אין קץ ובדבקות, לקחה על עצמה את ניהול המעבדה הפדגוגית של בית הספר, ולא ויתרה על יום עבודה. שרה מצאה דרך להשתלב בבית הספר, עם כל השינויים שחלו בו במעבר לבית הספר האזורי - יובלים.

מעבודת הספרייה שאבה כוח ועניין, וגם חיבור לדור ההמשך של בית הספר. לא פעם הוכיחה אותנו על פנינו על שאנו, ה"צעירות", לא זוכרות דברים שהיא המבוגרת בינינו זוכרת ויודעת. שרה ידעה למצוא עניין בכל הסובב את עולמה הקרוב והרחוק, ולא היתה מוכנה לוותר על אף פיסת מידע.

גם כאשר בריאותה התרופפה, עשתה כל מאמץ להגיע לספרייה, ולהיות שותפה שלנו. ביטאה הרבה אהבה וחוסן כלפי בנותיה ומשפחותיהן. נכדיה וניניה היוו עבורה מקור אושר וגאווה.

גם כאשר נאלצה לעבור לבית שקמה המשיכה להתעניין בנעשה בספרייה ובנו, ובקולה תמיד געגועים לימים שחלפו.

יהיה זכרה ברוך

צוות הספרייה ובית יובלים

תודות לבית גבעת חיים

לצוות בית שקמה - אנחנו מודות לכם מאד על הטיפול המסור ועל המאמץ הרב שאתם משקיעים בתושבי הבית ובמיוחד על הטיפול והיחס האנושי שהענקתם לאמא שלנו.

תודה גם למנחות החוגים בבית שקמה שבזכותן נוסף תוכן ועושר לחיי היום יום של תושבי הבית. הפעילות אתכן גרמה אושר לאמא שלנו.

לצוות ספריית בית הספר

אנחנו מודות מאד לצוות עובדות הספרייה.

הספרייה היתה כבית שני לאמא. היא הרגישה שהיא עובדת ותורמת למקום. הקשר הטוב נוצר הרבה בזכות היחס החברי והחם שהענקתם לה.

תודה לכולם

אורית, דינה, אסנת - הבנות של שרה

לחברים שלום,

לאחרונה הגיעו לידי ועדת הביקורת פניות ובקשות אנונימיות לבדיקה של תחומים ציבוריים שונים. להלן תגובת הוועדה לתופעה:

- (1) בעיקרון, הוועדה אינה מתייחסת לפניות אנונימיות, שכן פניות מהסוג הזה לרוב מתפרשות כניסיון להפיק תועלת פוליטית כלשהי ואינן לגופו של עניין.
- (2) רק במקרים נדירים תתייחס הוועדה לפניות שכאלה ורק לה שיקול הדעת באם להעבירן לטיפול המבקר.
- (3) הביקורת פועלת לפי תקציב מאושר (בשנת הכספים 2003 מוקצבים לה 40 אלף ש"ח בלבד) שממנו נגזרת תוכנית העבודה השנתית. אין מצב שבו מסתובב המבקר בחצר הקיבוץ ומחליט לבדוק מה שנראה לו, למרות שבקיבוצנו ישנם דברים רבים הראויים לבדיקה. הוועדה עושה שיקולים שונים וביניהם עלות/תועלת, שיקולים ציבוריים, חברתיים, סוגי הסיכונים והיקפם וכו'.

- (4) הביקורת לא באה לפתור מחלוקות פוליטיות, ציבוריות או חברתיות, אף כי הן לכשעצמן לגיטימיות. הזירה המתאימה והנכונה לדיונים מהסוג הזה היא הזירה הציבורית, כלומר: העלאת נושאים לדיון ציבורי. ניתן, למשל, לדרוש מממלאי תפקידים למסור דיווחים, להעלות הצעות לסדר היום, להחתיים חברים, לערער על החלטות וכו'. בשביל לעשות את כל זאת לא צריך ביקורת.
- (5) ועדת הביקורת החליטה לייעד את מעט הכסף שהוקצה לה בשנת הכספים הנוכחית (בתקווה שהדבר אכן יאושר במסגרת תקציבי משק-קהילה בקלפי) לביקורת במערך הכספים של גח"מ.
- (6) עם זאת, תמשיך הוועדה לתת דעתה גם לעניינים מזדמנים, העולים על סדר היום. אנו קוראים לציבור להמשיך ולהעביר אלינו פניות חתומות וכולנו תקווה שיהיה לנו העוז והשכל לרדת לעומקן ולהחליט בעניינן את ההחלטות הנכונות.
- (7) ולעניין אחר - "חיובי" יותר: אנו שמחים להודיע כי הדוח הסופי על הביקורת ברפת הושלם ועומד לעיון החברים. עותקים מהדוח ניתן למצוא במזכירות הטכנית (אצל שרה ויעל) וכן אצל כל אחד מחברי ועדת ביקורת: ישראל יבניאלי, מאיר גבריאלי, נחמה אריאלי, ראובן אתר, ארנון בירן. החברים מוזמנים להעביר את השגותיהם להנהלת המשק, הנהלת הרפת וועדת הביקורת. לאחר העיון, אנא החזירו את החוברות למקומן.

בברכה

ארנון בירן
רכז ועדת ביקורת

לאחר חמישה חודשי "שינוי"

רציתי להגיד כמה דברים באסיפה ה"שלישית", זו שלא התקיימה, ולכן אני מנצלת את ההזדמנות לכתוב את הדברים מעל דפי הגבעתון. נוכחתי לרעת, על-פי הסיכום והצעת תקציב 2003 של הקהילה, שהגענו למצב מאחן, וזה לכשעצמו משמח אותי.

כמו כולנו, היו לי תהיות, מחשבות ופה ושם חששות, איך נסתדר, האם נוכל לשלם מסי קהילה, הוצאות קיום והוצאות בריאות, ועוד נצליח "לנשום"...

ובכן, אני מרגישה הרבה פחות לחץ, ונראה לי שהדברים מסתדרים יותר טוב ממה שחשבתי. אנחנו כמשפחה, איציק ואני מסתדרים ומקווים לטוב. אני מודעת לקשיים ולבעיות שיש לאנשים שאין להם עבודה מכניסה, או עבודה בכלל והם צריכים לפרנס את עצמם ומשפחתם, ופה אני מגיעה ל"אני מאמך" שלי ביחס לחיי קהילה -

אבל קודם, כמה דברי פרגון לכל אלה שממלאים תפקידים, בעיקר לאלה העושים במלאכה בהתנדבות: לצוות שינוי, ובראשם משה מרום שהובילו ומובילים מהלך כל-כך קשה וגורלי עבור כולנו, וכל זאת בתרומה של שעות רבות, מחשבה וקבלת החלטות. גם לי היו ויש ספקות, ולפעמים אי-הסכמות, אבל בסך-הכל מהלך השינוי טלטל אותנו והוציא אותנו מתרדמת החורף בה שקענו -

אני מאמינה ורוצה לראות את עצמנו ממשיכים חיינו כקהילה של אנשים שחיים במקום אחד, בו אנחנו שותפים, לטוב ולרע.

אומנם, כל אחד מתאמץ ועושה לביתו ולמשפחתו, אבל בואו ונמשיך לשמור על ערכי תרבות, חגים משותפים, ספרייה, בריכת שחייה פתוחה לכל אחד, נוי ושמירה על צביון מינימלי של ניקיון ויופי, ונמשיך לשלם מסים, כדי שכל זה יוכל להתקיים, כי בלי זה, חיינו ריקים ועלובים. נמשיך לתמוך, לפחות באופן זמני באלה שאין להם פרנסה, ובאלה שקשה להם מסיבות בריאות.

בואו נפרגן קצת, נתמוך ונעודד את אלה שטורחים עבור כולנו.

ולבסוף, אני רוצה לבקש מעצמנו ומאלה שנמצאים בהנהלה המובילה, שנחסוך כל שקל שנוכל, ונייעד אותו למטרות שהצבנו לעצמנו: (א) הקטנת פער הדיור, (ב) השלמת הפנסיה לאלה שעדיין אין והגדלת הפנסיה לכולם.

אם נוכל לעשות זאת, נוכיח לעצמנו שאנחנו עדיין קהילת אנשים שחשוב להם לחיות ביחד בחברה אנושית.

נעמי משי

מלל טוב
לשרה ואמיר קרן
להולדת הנכד רוני
בן לענת ואורן
אח לנסק
ברכות למשפחה

מלל טוב
לסוריה
להולדת הנכדה
בת לאיתי ובלסינג
בניו-זילנד
ברכות למשפחה

מרכולית

שעות פתיחה

14:00 - 11:45	8:30 - 7:00	יום א'
20:00 - 17:30	14:00 - 11:45	יום ב'
12:00 עד לחם	8:30 - 7:00	יום ג'
14:00 - 11:45	8:30 - 7:00	יום ד'
20:00 - 16:00	8:30 - 7:00	יום ה'
13:30 -	7:00	יום ו'

כל-בו

שעות פתיחה - לניסיון

14:00 - 8:30	יום א'
20:00 - 18:00	יום ב'
14:00 - 8:30	יום ג'
14:00 - 8:30	יום ד'
20:00 - 18:00	יום ה'
13:30 - 8:30	יום ו'

לרגל העברה למקומה החדש, (מחסן הבגדים)

נסגרת חנות פרפרים, זמנית.

על פתיחה (חגיגית) תבוא הודעה

בגבעתון האחרון (20 בפברואר 2003) פורסמו שמות החברים הפעילים בוועדות השונות.

תיקון חשוב: בשנתיים האחרונות מכהנת בוועדת בריאות, במסירות ובאחריות ועל חשבון זמנה הפנוי חנה רשף - ולא שרה דרור כפי שנמסר.

מסרה נאוה כהנא

